

УДК 94(477)(035)

Трачук О. – ст. гр. МТІ – 9

Київський національний торговельно – економічний університет

ІСТОРИЧНЕ ЗНАЧЕННЯ ТА УРОКИ БОРотьБИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ ЗА НЕЗАЛЕЖНІСТЬ У 1917 – 1920 РР.

Науковий керівник: д.і.н., професор Бадах Ю.Г.

Початком української революції стала демократична революція в Росії, яка відбулася 27.02.1917 року.

Головними причинами революції в Україні були:

- перебування українських теренів з кінця XVIII ст. в політичній та економічній залежності від Російської та Австрійської імперії;
- важкі соціально – економічні умови більшості населення країни: низька зарплатня, виснажлива праця, злидні, безземелля, жорстока експлуатація;
- переслідування в Російській імперії українського суспільного руху, утиски політичних партій та громадських рухів.

В Україні під час революції було тривладдя - утворилося три політичні табори: Тимчасовий уряд – представник партій кадетів і октябристів; Рада робітничих і солдатських депутатів, яка репрезентувала соціалістичний табір; Центральна Рада, що спирався на соціал – демократичні та національно - демократичні сили.

В умовах загально – національного піднесення Центральна Рада зробила рішучі кроки в розбудові української державності – видала 4 універсали. Так, першим вона проголосила автономію, другим – пішла на поступки Росії, третім – проголосила Українську Народну Республіку, а четвертим – самостійність, незалежність УНР. Але впровадження ідей останнього універсалу стало неможливим. 26 – 27 січня 1918 року Київ перейшов до рук більшовиків, а Центральна Рада переїхала до Житомира. До влади на вісім місяців прийшов гетьман П. Скоропадський. Після нього - на короткий час Директорія УНР, а далі владу захопили більшовики.

Аналізуючи невдачі та поразки УНР, можна визначити їх найголовніші причини:

- Директорії, як і Центральній Раді, не вдалося створити єдиний політичний табір. Між її керівниками постійно точилася боротьба за вибір історичного шляху.
- Українські державотворці виявили нерішучість і непослідовність у здійсненні найважливіших соціально – економічних реформ (передусім аграрної).
- Ініціатором історичних перетворень була інтелігенція, яка становила тільки 3%.
- Найбільшою політичною силою України стало селянство. Проте цей клас здебільшого був далекий від ідей національного відродження, а тому серед селян більшовицька пропаганда мала чималий успіх.
- УНР завжди протистояли ворожі сили (більшовики, «білий рух» та ін.), які кількісно переважали українців.
- Сподівання на допомогу від європейських країн виявилось марними.
- Загальна анархія, хаос, отаманщина підірвали авторитет української влади

Українська національна революція мала велике історичне значення:

- у роки революції українська державність, яка була мрією багатьох борців за визволення, стала історичним фактом;
- в 1917 – 1920 рр. боротьба за державність об'єднала сотні тисяч патріотів;
- події Національно – визвольних змагань стали важливим уроком для наступних борців за визволення України.